

I MARNATON CAP DE CREUS- CADAQUÉS

CRÒNICA DE L'ESDEVENIMENT

"La tramuntana va fer encara més emocionant la I MARNATON"

Resum

La 1a edició de la MARNATON de Cap de Creus a Cadaqués va superar, de llarg, les expectatives quant a participació, entusiasme i col·laboració. L'equip MARNATON s'havia posat com a objectiu arribar a 100 nedadors. Per assegurar la qualitat de la prova, el màxim eren 200 participants. Doncs bé, davant de la mirada atònita dels més incrèduls, la inscripció es va haver de tancar un mes abans! Finalment, després de molts mesos de preparatius, el Dissabte 13 de setembre, van sortir en 6 grups diferents 202 nedadors, dels quals 190 van arribar a la meta i es van guanyar l'ovació de la multitud. Per dur a terme el desplegament dels nedadors pels gairebé 4 km de natació en mar obert i 2 km de costes, l'organització va comptar amb més de 200 voluntaris que, amb els seus recursos, el seu esforç i il·lusió van fer possible aquesta festa de l'esport i la naturalesa. El fort vent del nord que pega les costes de Cap de Creus, conegut com a tramuntana, va dificultar molt la travessia als nedadors i per un igual, fins i tot més, als caiacs de seguiment - els herois ocults de la travessia-. Tot això va fer que les embarcacions a motor de suport haguessin de treballar a preu fet. Des d'aquí nostra sincera felicitació als nedadors i el nostre enorme agraiement a tots els voluntaris: ¡6 km de gràcies! O van ser alguna cosa més de 6,5 km a causa de la tramuntana?

I això que vam tenir sort, una petita treva perquè s'estrenés aquesta prova, la sort del principiant. En efecte, tant el divendres anterior com el diumenge següent un vent Força 6-7 tenia el mar d'aquest blanc que espanta. Dissabte vam tenir un vent de Força 4-5 amb "només" algunes ratxes "huracanades".

Crònica

Briefing a la platja

Amb mitja hora de retràs comença el briefing a la "Platja Gran" cap al tard de la vigília de la prova. Hi havia gran expectació, la platja estava literalment presa per nedadors, voluntaris, nens i habituals de la zona. Se'n comenten en detall les característiques de la zona, la seguretat, la ruta a seguir i les regles de la travessia, algunes de les quals la tramuntana farà miques una hora més tard...

Trasllat en "trenet"

Despertar d'hora, els nedadors es concentren en les carpes i esperen el trenet que els portarà per l'escarpada carretera que uneix el poble de Cadaqués amb el Cap de Creus, el punt més a l'est de la península. Els ànims són temperats, fa bastanta fresca. El sol ja ha sortit, però és molt baix. En el costat nord del cap, cap a Port de la Selva, es veu un mar embravít, en el costat sud i amb vent "en popa" es divisa la ruta que seguirà la prova, un mar fosc i profund, dona, quant menys, respecte. Els més experimentats gaudeixen de l'impressionant viatge en trenet pel Parc Natural del Cap de Creus que recordaran més endavant com un d'aquells moments màgics. Els debutants amb prou feines fan atenció al paisatge mentre intenten ocultar els seus nervis: riures fluïxos, copets a l'esquena, abraçades, "ens veiem a la meta"....

Aquí és on el vent pega més fort, castanya. El trenet para en un punt on es divisa el far i la carretera conflueix amb el preciós "Camí de Ronda". Després de caminar 5 minuts, es descendeix pel sender que porta a la diminuta i impressionant Cala Jugadora, cala de no més 15 metres d'ample, però amb una bellesa enlluernadora. Cas omís al rètol "platja nudista", els nedadors es comencen a posar els neoprès, les cremes d'escalfament MADFORM i la vaselina, això sí, prèvia col·locació del xip que els marcarà el temps.

Mentrestant, l'expedició de caiacs, que s'havia concentrat abans de la sortida del sol a Port Lligat, remunta el cap lluitant contra la tramuntana per refugiar-se a la Cala contigua a Cala Jugadora. Hi ha hagut alguna baixa que no ha pogut vèncer al vent, però la resta estan llestos!

En paral·lel, totes les embarcacions motrius tipus zodiacs o llanxes estan al seu lloc i ordenades per embarcacions de filmar, embarcacions encarregades de seguretat i finalment les 2 o 3 de suport de cada grup. Hi ha metge en els 4 primers grups i 2 més de comodins per assistir als grups 5 i 6 o reforçar els grups menys ràpids si fos necessari. A esmentar també els GEAS de la Guàrdia Civil.

Sembla que ho hem aconseguit, serem puntuals, l'organització aquesta eufòrica!

Sortida -6 Grups

MARNATON

Puntualment, clavats, a les 9:00:00 surt el Grup 1 - el menys ràpid - i, a partir de llavors, cada 10 minuts exactes els grups restant fins que arriben els màquines del Grup 6, hi ha ex olímpics. Les sortides són al·lucinants, els nedadors del grup es posen al mar amb l'aigua per la cintura, donen palmades per animar-se, "30 segons! ", la resta els ovaciona "10, 9.... ". El mar comença a bullir mentre els nedadors estiren els seus cossos. La pell de gallina, literal. Els caiacs s'uneixen als nedadors situant-se en els punts cardinals del grup. Ja sortint de la mini badia de Jugadora, les embarcacions se sumeixin per flanquejar la comitiva. Comença la travessia en grup..... o no.

Travessia

La prova estava inicialment plantejada com una travessia lliga, on els nedadors nedessin en grup durant la part del mar obert - aproximadament 4 km - per a després, en arribar a un avituallament, llançar-se a nedar lliurement els últims 2 km fins la meta.

Una vegada més la teoria és una cosa i la pràctica una altra, s'estan produint tot tipus de situacions. Alguns nedadors tiren més del compte i trenquen el grup, alguns se'n queden, d'altres se separen. Els caiacs, a tall de dofí amic, puguen i baixen al balanceig de les ones tractant de liderar i cobrir els nedadors. Les embarcacions es desdoblen per donar cobertura a tots, però en algun cas aïllat opten, seguint indicacions de l'organització, per pujar aquells nedadors que es queden sols i dels quals no poden garantir la seva seguretat. Aquí arrela un de les majors lliçons per a l'organització: els grups no han funcionat com estava previst. El fort vent, la dificultat per orientar-se amb ones i l'esperit competitiu dels nedadors desbaraten el grup. Alguns pocs nedadors experimentats i amb gran cv en travessies han estat convidats a pujar en nom de la seguretat. Estan decebuts, dol veure'ls! D'altres, al contrari, són ells els que no poden seguir i demanen abandonar la prova.

Mentre, l'organització ha repatriat per mar totes les bosses amb la roba dels nedadors i comença a ordenar-les cap a la carpes. La bossa amb els regals dels sponsors ja està llesta - quines samarretes més xules!

Afortunadament la fase de mar obert conclou i comença l'ordre. La barca escombra i la que coordina les embarcacions tanquen la prova. Els nedadors passen pel passatge de l'illa "S'Arenella", quina estampa més bonica!, quins baixos (poc calat), un moll amb un equip per a avituallament, el públic es puja a les roques, els grups més ràpids van agafant els lent amb el que els colors de les gorres es barregen, el deliri. La gent s'emociona, brilla, anima.

Els nedadors entren a la badia de Cadaqués, entreveuen la famosíssima, i no menys bella, església immaculada del poble i estrenyen les dents. El vent els frena, fins i tot els para, cal bracejar, la tramuntana està totalment de front, hi ha 300 metres fatídics, però estan avisats, al briefing es va fer especial recalcamet sobre això, anem (anem Rafa!).

Arribada

Crec haver gastat a deshora la paraula deliri, el deliri total és encara per venir, la platja principal del poble està abarrotada, no cap ni una agulla. Un arc de meta de l'Sport impressionant, un munt de banderoles de Santiveri - sponsor principal-, ampolla geggant de Coca-Cola..... Des del mar es divisa una imatge inesborrable i impagable. Els nedadors arriben acompanyats dels seus guardians, els palistes dels caiacs. També de tota sort d'embarcacions. Cada nedador s'emporta una ovació complerta, els nedadors estan sorpresos, no s'esperaven mida rebuda: cents de seguidors aplaudint. Els nens inquietes esperen, cintura al mar, impacients per començar el seu MARNATON particular, la "MarnatonKids".

Marnatonkids

La prova dels futurs "Marnatonians" es fa esperar, van arribant nedadors a compte gotes, els dos últims amb símptomes evidents de fatiga i hipotèrmia. El públic conté l'alè al mateix temps que trenca en aplaudiments.

Els nens demanen pas, s'organitzen els diferents grups i ja els tenim sprintant, val tot. Els pares segueixen la prova amb cares d'orgull.

Premis

Masculí

- 1 Dani Serra 1 h 31' 17 - recordista espanyol, ex-olímpic i Campió del món masters en 800 m
- 2 Francisco Pontano 1 h 31' 24 - Triatleta de distància Ironmann (primer anés de l'aigua en el Campionat del món d'Hawaii)
- 3 Xavi Llobet 1 h 31' 38 - Triatleta de distància olímpica (Atenes 2004)

Femení

1 Mercè Oliveras 1 h 43' 55 - la dona més jove en creuar l'Estret de Gibraltar

2 Mireia Roca 1 h 44' 03

3 Claudia Nuñez 1 h 44' 38

Més edat

Luis Miquel 2 h 25' 18 (143 general) -68 anys

Seguiment

Luís Moya 1 h 45' 26 (21 general)

1r nedador local

Albert Canaleta 2 h 00' 51 (77 general)

Últim

Guillermo Carles- Torlà 3 h 41' 10 (190 general)

Primeres conclusions

Plouen les felicitacions, l'organització està encantada, debut immillorable, sense incidents, una alegria desbordant. Alt! No s'ha d'enganyar, la vida és un continu aprendre i el que no el vegi així, no viu, transita. Som molt conscients que queda un gran camí per recórrer per arribar l'excel·lència. Amb tan sols un parell de dies per reflexionar abans que tanqui la redacció d'"Oxígeno" ja comencen a fluir pel nostre cap un munt d'idees per millorar: Hi haurà grups l'any que ve o passarem a una sortida única? Com farem ressaltar les embarcacions d'avituallament? etc., etc. La idea és fer de la MARNATON les proves de referència en natació de llarga distància popular. En resum, un èxit total i una bona lliçó per a l'organització. N'ha nascut una de clàssica: la MARNATON de Cap de Creus a Cadaqués.

No per a l'article, però per si algú es pregunta d'on ve tot això, aquí van uns antecedents.

Antecedents

Fa alguns anys, jo, Miguel Rahola, em vaig plantejar la possibilitat de començar a nedar alguna cosa més de 2-3 km al mar, simplement em venia de gust superar-me. Així que em vaig proposar el repte d'anar des de Cap de Creus fins a Cadaqués a nedo, 6 km. El primer "encreuament" ho vaig fer nedant només i un amic, Alejandro Miquel, a la barca de suport. Va ser dur, hi havia boira, em va agafar tendinitis a l'espatlla esquerra i no portava vestit de neoprè, va ser especial, però també el sabor d'haver-lo realitzat: flotava, però no en l'aigua, em refereixo en acabar, una sensació especial m'envaïa, una sensació difícil d'explicar. Després de quatre "creuades", el primer, només allà l'any 2001, el segon amb Alejandro ja en l'aigua i els dos següents amb Pedro Crespo coma tercer nedador, el meu cap es comença a forjar una mica més gran: a per l'Estret!

L'Estret de Gibraltar el creuo el 12 d'Octubre de 2006 al costat dels meus companys de travessia Alex Berea, Manu Labora, Carmelo Batista, Jesús Domingo Sabina i Pancho Ferrer en un temps inimaginable per a meu: 3h 19'! Que dia més memorable, m'he fet nedador de llarga distància.

D'allà a la fantàstica Travessia de la Bocaina, de Lanzarote a Fuerteventura - molt recomanable - un any més tard.

Ja sentint-me un nedador de llarga distància, junto la meva passió "la natació" amb la meva professió "el màrqueting" i apareix la inspiració: de MAR-NATAACION-MARATHON, neix MARNATON. Allà ja només em faltava la persona ideal per dur a terme el projecte: Mirentxu Vignau - energia en estat pur! (subratllat, en negreta i amb signes d'exclamació:-) Dc. sòcia.

Bé i un munt de col·laboradors de luxe, a saber, el Club Natació Barcelona, Sailfish, l'agència SM i un llarg etc....